

Изборът на движението пред покая е тайната на столетника Димитър Влахов за дълъг живот

вторник, 02 март 2021

„Роден съм през 1921 г., когато не е била засъхнала кръвта в раните на българските войници, участвали в двете последователни войни за обединение на България. Моят баща е бил един от ранените войници, който умира от своите рани две седмици след моето раждане. Майка ми го последва шест години по-късно. Жестоката съдба, пощадила само мен, оставайки ме никому ненужен и никому немил и недраг. Оцелял съм благодарение на грижите на българската държава по онова време.“ Така започва автобиографичният разказ, озаглавен „От учителската катедра до горещите пещи в стъklarския завод“ на плевенчанина Димитър Влахов, който днес, 02 март 2021 г., навърши 100 години.

Димитър Влахов израства по сиропиталища, но завършва педагогика, учителства в Гиген, Ставерци, Червен бряг. В Гиген среща младата счетоводителка Виолета, с която създават семейство. Неговия юбилей Виолета посреща на 86 години. Впоследствие Димитър завършва химия и започва работа като инженер химик в Стъklarския завод в Плевен, където остава десет години след пенсия. Автор е на много рационализации в завода.

И двете дъщери на семейство Влахови са лекари по професия. Едната от тях е известната в града ни гастроентероложка д-р Маргарита Влахова. Нейната сестра – д-р Емилия Влахова, е психиатър и живее във Велико Търново. Димитър и Виолета имат една внучка и две правнучета.

Любимото място на Димитър Влахов е парк „Кайлъка“, където доскоро всеки ден е бил на разходка със свои приятели, след като остави обаче съпругата си за гимнастика в близкия клуб. И след проблеми със здравето той посещава понякога с помощта на близки обичания парк, което го прави щастлив. Вече на 100 години Димитър пази високия си дух, помни формули, помага в решаването на кръстословици.

Кметът на Община Плевен поздравя юбиляря в деня на неговия рожден ден. Той разказа на Димитър за обновяването на „Кайлъка“, след като Министерският съвет предостави централната му част за управление на Общината. Георг Спартански обеща на столетника заедно да се разходят в парка, за да му покаже всички подобрения. По традиция рожденикът духна свещичките с цифрата сто на празничната торта, а в изпълнение на решение на Общинския съвет кметът му предаде сумата от 500 лева.

Трудно ми е да обясня причините за моето дълголетие, казва още в автобиографията си Димитър Влахов. Може би единственото най-обикновено нещо, което винаги съм предпочитал в живота, е движението пред покоя. А може би проблемът на моето дълголетие има отношение към текста на поета, станал моя молитва в живота:

„Че благата дума, че правото дело,
че светата правда, изказана смело,
че ръката братска без гордост и без вик,
подадена скришом на някой клетник,
са много по-мили на Господа висшни
от всичките песни и тротоли лишни.“

Може би..., завършва своя разказ Димитър Влахов.

